

Papež: Svatý Josef, skrytý muž, který je strážcem nás všech

Při generální audienci papež vysvětlil, že Josef byl „muž každodenní přítomnosti, diskrétní a skryté, která chrání Ježíše a Marii“. Řekl, že je důležité myslet na to, že tento světec „nás učí, že obyčejní lidé, kteří nás předcházejí a doprovázejí, nás na cestě životem podpírají, stejně jako to bylo v životě Ježíše“.

25.11.2021

Drazí bratři a sestry, dobré ráno!

Minulou středu jsme zahájili cyklus katechezí o postavě svatého Josefa - rok jemu věnovaný se chýlí ke konci. Dnes v této cestě pokračujeme a zaměříme se na jeho roli v dějinách spásy.

Ježíš je v evangeliích označován jako „syn Josefův“ (Lk 3,23; 4,22; J 1,45; 6,42) a „syn tesařův“ (Mt 13,55; Mk 6,3). Evangelisté Matouš a Lukáš při vyprávění o Ježíšově dětství věnují prostor roli Josefa. Oba tvoří „rodokmen“, aby zdůraznili Ježíšovu historicitu. Matouš, který se obrací především k židokřesťanům, začíná od Abraháma a dochází k Josefovi, definovanému jako „muž Marie, z níž se narodil Ježíš, zvaný Kristus“ (1,16). Lukáš se naopak vrací až k Adamovi a začíná přímo u Ježíše, který „byl synem Josefovým“, ale upřesňuje: „jak se myslelo“ (3,33). Proto oba evangelisté neuvádějí Josefa jako

Ježíšova biologického otce, ale jako otce právoplatného. Ježíš skrze něj naplňuje dějiny smlouvy a spásy mezi Bohem a člověkem. Pro Matouše začíná tato historie Abrahamem, pro Lukáše samotným počátkem lidstva, tedy Adamem.

Evangelista Matouš nám pomáhá pochopit, že postava Josefa, ačkoli je zdánlivě okrajová, nenápadná, v pozadí, je naopak zásadním prvkem dějin spásy. Když se nad tím zamyslíme, „naše životy jsou utkány a udržovány obyčejnými lidmi - obvykle zapomenutými -, kteří se neobjevují na titulních stránkách novin a časopisů. Kolik otců, matek, dědečků a babiček, učitelů ukazuje našim dětem malými každodenními gesty, jak zvládnout a překonat krizi tím, že upraví návyky, pozvednou oči a povzbudí je k modlitbě. Kolik lidí se modlí, obětuje a přimlouvá za dobro všech“. (Patris corde, 1). Každý tak může ve svatém Josefovi najít muže,

který zůstává nepovšimnut, muže každodenní přítomnosti, diskrétní a skryté přítomnosti, přímluvce, oporu a průvodce v těžkých chvílích.

Připomíná nám, že všichni ti, kteří jsou zdánlivě skrytí nebo jsou v „druhé“, mají v dějinách spásy jedinečné postavení. Svět potřebuje tyto muže a ženy: muže a ženy v druhé linii, kteří však podporují rozvoj našeho života, každého z nás, a kteří nás modlitbou, příkladem a učením podporují na cestě života.

V Lukášově evangeliu vystupuje Josef jako opatrovník Ježíše a Marie. A proto je také „strážcem církve“; jestliže však byl strážcem Ježíše a Marie, působí nyní, když je v nebi, i nadále jako strážce, v tomto případě Církve. Protože Církev je pokračováním Kristova Těla v dějinách a zároveň se v mateřství Církve odráží mateřství Mariino. Josef tím, že nadále chrání Církev - nezapomeňte na to, prosím: Josef

dnes chrání Církev - a tím, že nadále chrání Církev, chrání i Dítě a jeho matku“ (tamtéž, 5). Tento aspekt Josefova opatrovnictví je velkou odpovědí na příběh z Genesis. Když Bůh žádá Kaina, aby se zodpovídal za Abelův život, odpovídá: „Jsem snad strážcem svého bratra?“ (4,9). Josef nám svým životem jako by chtěl říci, že jsme stále povoláni k tomu, abychom se cítili být strážci svých bratří a sester, opatrovníky těch, kteří jsou postaveni vedle nás, těch, které nám Pán svěřuje v mnoha životních okolnostech.

Naše společnost byla nazvána „tekutou“, protože se zdá, že nemá žádnou konzistenci. Opravím filozofa, který tuto definici vymyslel, a řeknu: více než tekutá, plynná, skutečně plynná společnost. Tato tekutá, plynná společnost nachází v příběhu o Josefovi velmi přesný ukazatel důležitosti lidských vazeb. Ve skutečnosti nám evangelium

vypráví Ježíšův rodokmen nejen z teologického důvodu, ale také proto, aby každému z nás připomnělo, že náš život se skládá z vazeb, které nás předcházejí a provázejí. Aby přišel na svět, zvolil si Boží Syn cestu vazeb, cestu dějin. Vydal se historickou cestou, kterou se ubíráme všichni.

Drazí bratři a sestry, myslím na tolik lidí, pro které je obtížné najít smysluplné spojení v jejich životě, a právě proto se trápí, cítí se osamělí, chybí jim síla a odvaha jít vpřed. Na závěr bych se rád pomodlil, abychom našli ve svatém Josefovi spojence, přítele a oporu.

Svatý Josefe,

ty, který jsi střežil pouto s Marií a Ježíšem,

pomáhej nám pečovat o vztahy v našem životě.

Ať nikdo nezažije pocit opuštěnosti,

která pramení z osamělosti.

Každý z nás ať se smíří se svou
vlastní historií,

s těmi, kteří tu byli před námi,

a rozpozná i v chybách, které se staly,

cestu, kterou si Prozřetelnost razila,

aby zlo nemělo poslední slovo.

Ukaž se jako přítel těch, kteří mají
největší potíže,

a jako jsi podporoval Marii a Ježíše v
těžkých chvílích,

tak podpoř i nás na naší cestě. Amen.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/papez-svaty-josef-skryty-muz-ktery-je-strazcem-nas-vsech/> (04.04.2025)